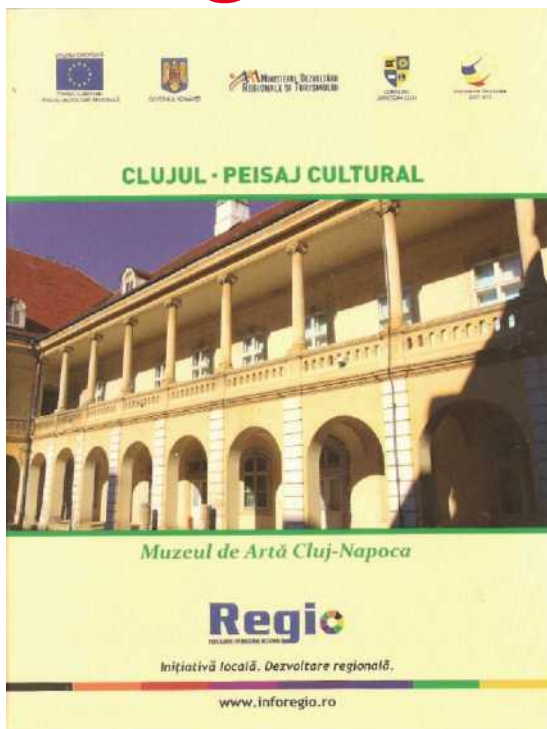

Cetățenii europeni sunt cetățeni de rangul doi în România

În 2007, Uniunea Europeană s-a lărgit cu două noi state membre: au aderat România și Bulgaria. În acel moment, presa răsuna de promisiuni bombastice, se spera că aderarea va aduce avantaje politice și economice: în România se prognoza o creștere economică de asemenea magnitudine care ar fi asigurat integrarea politică totală în Uniune. Acum, după cinci ani, a venit vremea evaluării rezultatelor obținute. În momentul actual, în România practic nu există administrație publică. Autoritățile pur și simplu nu răspund la scrisorile, respectiv plângerile cetățenilor.

Nu există infrastructură corespunzătoare. Corupția este un fenomen la vedere și arhicunoscut. În România nu există asistență medicală asemănătoare cu cea pe care o cunoaștem aici, în țările Benelux. Drepturile lingvistice europene pur și simplu nu sunt respectate în România. Ba mai mult, funcționarii români vorbitori de o singură limbă sunt mult suprareprezentati și în Transilvania, regiune multilingvă. Rar poate fi întâlnit câte un funcționar care vorbește o limbă de circulație internațională – engleză, germană sau franceză. Politica românească joacă încă cu predilecție cartea antimaghiară pentru a obține voturi, ceea ce menține vie frica în maghiarii care nu au uitat încă politica antimaghiară agresivă de asimilare forțată practică în mod fățiș de regimul Ceaușescu. În societatea românească funcționează reflexe naționaliste care în Europa Occidentală sunt necunoscute. Guvernul român oferă pașapoarte românești cetățenilor din Republica Moldova care se declară de naționalitate română. Astfel, România încă nu a renunțat la visul României Mari. În același timp, România tratează cu ostilitate minoritățile care trăiesc pe teritoriul ei, minoritatea istorică maghiară, respectiv minoritatea romă. În Transilvania, având o populație diversă, respectarea drepturilor minorităților ar fi importantă și din cauză că în această regiune dictatura comunistă a comis purificări etnice de care își mai amintesc și bătrânii care trăiesc aici azi: din Transilvania a dispărut o foarte mare comunitate evreiască, sașii și șvabii care au creat imense valori culturale și economice; de asemenea, minoritatea armeană a dispărut practic din Transilvania. Fiind traducător autorizat de limbă maghiară, sunt dezavantajat din cauză că autoritățile române nu respectă drepturile lingvistice, existente pe hârtie, privind utilizarea limbii maghiare. În

Informații turistice în județul Cluj, finanțate din fonduri publice europene, **numai în limba română**. Nu dețin nici măcar un material în limba maghiară, engleză, franceză sau germană. Nu există precedent în Europa pentru așa ceva. Ba mai mult, chiar și pagina web (<http://www.cniptcluj.ro>) este complet monolingvă.

România nu există siguranță juridică, iar cauza acestei situații este corupția, birocrăția, șovinismul și climatul politic instabil din România. Spre deosebire de cele de mai sus, cetățenii români care trăiesc în Olanda beneficiază de infrastructura bună, de avantajele unui stat de drept stabil, precum și de serviciile prompte ale poliției și autorităților. Climatul politic este stabil și își pot exercita pretutindeni drepturile de cetățeni europeni. În Olanda nimeni nu este limitat de necunoașterea limbii olandeze, fiindcă oricine se poate descurca cu puțină limbă engleză, astfel că nu trebuie neapărat să investească energie în învățarea uneia dintre cele două limbi oficiale din Olanda, olandeza sau frizona. De asemenea, au posibilitatea de a beneficia de servicii sociale care lipsesc cu desăvârșire în România. În Olanda trăiesc mai mult de 30 000 de români. Numărul lor este în creștere. Numărul olandezilor care trăiesc în România este o sutime din acesta. Numărul infracțiunilor comise de români în Olanda este disproporționat de mare.

Câți cetățeni olandezi se află în închisori din România pentru furt, fraudă cu carduri bancare, furt prin efracție sau tâlhărie armată? Proportionalitatea lipsește cu desăvârșire. Egalitate în cadrul Uniunii Europene? Respectarea regulilor stabilite? În mod evident, acestea se referă numai la românii care doresc să-și exercite drepturile în Olanda sau în Marea Britanie. Aceleași drepturi europene și aceleași prestații sociale pe care un cetățean român le poate pretinde și în practică în Olanda, în România există doar pe hârtie. Din acest motiv susțin dezbaterile politice pe tema revizuirii aderării României la Uniunea Europeană.

Drs. G. Landman

Articolul a apărut în numărul din 3 iulie al ziarului *Nederlands Dagblad* din Olanda.

LANGUAGE-RIGHTS.EU